DEVRİMCİ YOL

Sayı: 31 Ekim 1979 10 TL

ÜLKEMİZİ IMF, PAŞALAR ve PATRONLAR YÖNETECEKSE SEÇİMLER NİYE ?

DEVRİMCİ YOL

IMF'yi, ZAMLARI, SIKIYÖNETİMİ ve FAŞİST BASKILARI PROTESTO İÇİN SEÇİMLERİ BOYKOT !

DEVRİMCİ YOL

NAMLULARIN GÖLGESİNDE SEÇİM ALDATMACASINA HAYIR !

DEVRİMCİ YOL

TEK YOL TEK SEÇENEK HALKIN KENDİ İKTİDARIDIR !

DEVRİMCİ YOL

OY VERME HESAP SOR !

DEVRİMCİ YOL

OY VERME HESAP SOR !

DİRENİŞ KOMİTESİNDE BİRLEŞ

DEVRİMCİ YOL

BOYKOT GERÇEK BİR

Devrimcilerin önderliği altında bütün yurt sathında yürütülmekte olan *kısmi senato ve milletvekili ara seçimlerinin boykotu kampanyası*, emekçi halkın *güçlü ve haklı bir protesto hareketi* olarak gelişmektedir. Sıkıyönetimin ülke çapında uygulanan, faşist baskı ve yasakları altında, *"paşaların izniyle"* yapılacak olan bu "demokratik(!) seçim" aldatmacasına karşı halkın gösterdiği büyük ilgisizlik, Devrimcilerin bu tepkiyi *devrimci bir protesto hareketine* dönüştürme doğrultusundaki çalışmaları ve halkın ülkemizin birçok bölgesinde devrimcilerin çağrılarını benimsemesi karşısında egemen güçlerin rahatsız oldukları ve boykot kampanyasını çarpıtıp-saptırma ve emekçi halkın bu güçlü protesto hareketini bastırma amacıyla çeşitli yönlerden saldırılar düzenledikleri görülmüştür. Bu amaçla MGK'na bir bildiri yayınlattırılmış, burjuva basın çeşitli çarpıtma oyunlarına girişmiş, Ecevit, boykotu "faşist güçlerin işine yarayacak ve onlar tarafından yönlendirilen(!)" bir şey olarak gösterme gayreti içine düşmüştür. Bu arada çeşitli oportünist grupların da *"Boykot'un gerici, sağ güçlerin işine yaradığı"* gibi iddialarla boykot kampanyasının genişleyip güçlenmesini önlemeye çabalayarak her zaman olduğu gibi burjuvazinin çabalarına (—soldan!—) destek olacak bir siyaseti ısrarla sürdürdükleri de dikkati çekmektedir.

BOYKOT ÇAĞRISI GENİŞ KİTLELER TARAFINDAN BENİMSENİYOR

Boykot kampanyası, *"namluların gölgesindeki bol yasaklı demokratik seçim"* aldatmacasına karşı, oligarşinin her türlü faşist baskı ve zulmüne karşı emekçi halkın güçlü ve haklı bir protesto hareketi olarak gelişmektedir. Ülkenin bir çok bölgesinde Devrimciler halk yığınları içinde boykot siyasetini anlatmakta, kitlelerin mevcut düzene olan tepkileri devrimci bir doğrultuya yönlendirilmektedir. Devrimcilerin çabalarıyla köylerde ve şehirlerin yoksul mahallelerinde toplantılar düzenlenmekte, bu toplantılarda önümüzdeki seçimler karşısında nasıl davranılması gerektiği tartışılmaktadır. Bu toplantıların pek çoğunda işçiler ve köylüler tarafından seçimlerin boykotu siyasetimiz benimsenmektedir. Bir çok yerde seçimlerin boykot edilmesi için ortak karar alınmaktadır. Daha bu günden bu şekilde *toptan oy kullanmayacak* köylerin sayısı epeyce fazlalaşmıştır.

Boykot kampanyası halk kitlelerine halkın tek kurtuluş yolunun kendi iktidarlarının kurulmasından geçeceği gerçeğini kavratmak için çok uygun bir ortam yaratmaktadır. Yıllardır şu veya bu partiye oy vermeye şartlandırılmış, AP-CHP rekabeti içine hapsedilmiş kitleler, kendilerinden *kendi kaderleri hakkında söz söyleme ve kendi geleceklerini tayin etme hakkını ellerine almalarını* isteyen devrimcileri dikkatle dinlemekte ve söylenenleri daha bir kolaylıkla kavrayıp benimseyebilmektedir. Her türlü burjuva sahtekarlıklarının ortalıkta kol gezdiği bir ortam içinde boykot devrimcileri geniş halk kitleleriyle birleştirmekte, devrimci fikirler halk kitleleri arasında daha bir hızla yayılmaktadır.

BURJUVA BASININ BOYKOTU SAPTIRMA ÇABALARI VE ECEVİT'İN SALDIRILARI

Bütün bunlara karşılık egemen güçlerin boykot kampanyasının gelişmesini önlemeye, bu amaçla boykot hareketini çarpıtıp saptırmaya çalıştıkları görülmektedir. Sürdürülen tüm faşist baskı ve yasaklara karşı, oynanmaya çalışılan demokratik seçim oyunlarının emekçi halk kitleleri tarafından reddedilmeye başlaması ve seçimlere katılma oranının Türkiye tarihinde görülmemiş bir düşme gösterme ihtimali egemen güçleri büyük ölçüde rahatsız etmiştir. Bu nedenle devrimcilerin önderliğinde geliştirilen Boykot Kampanyasının güçlenmesini önlemek için çok yönlü saldırılar düzenlenmeye başlamıştır.

Konu ile ilgili MGK'na yayınlatılan bildiriden sonra *"malum"* basında uydurma "haber"ler yeralmaya başladı.

HÜRRİYET'İN İSTİHBARAT ÖRGÜTLERİNDEN (MİT'DEN) "AKTARMA" MÜTHİŞ HABERLERİ

"Piyasa"yı, herzaman olduğu gibi, MİT'den alınan istihbaratlara dayandırılan "müthiş" haberleri ile Hürriyet açtı. 17 Eylül sayılı Hürriyet'te *"THKP-C, EB fraksiyonu, THKO'nun HK fraksiyonu, TKP-ML'ye bağlı MLSPB fraksiyonu(!) DEV-GENÇ'ten kopan(!) Devrimci Yol fraksiyonu liderlerinin İzmir'de yaptıkları bir toplantıda seçim sonuna kadar birlikte çalışma; motorsikletli gruplarla seçimlerde karışıklık çıkartmak için işadamlarını ve politikacıları kaçırma kararlarını aldıkları; örgüt liderlerinin ikinci toplantıyı da Konya'da yaptıkları"*nı(!) bildiren bir "haber" manşetten verildi. Türkiye'deki sol grupların isimlerini bile bilmeyen biri tarafından uydurulmuş bu hayali "haber"ler üzerinde durmak bile gereksiz belki. Ama Hürriyet, kendi okuyucusunun bu gibi konulardaki cahilliğinden emin olduğu için *"ayrıntı"*daki hatalara hiç önem vermeden dilediği gibi "haber" uydurabilmektedir. Nasıl olsa, herhangi bir batılı ülkede büyük bir skandal olabilecek bu gibi "haber"ler hem de devletin resmi istihbarat örgütüne dayanılarak yayınlandığında, bu gazetenin "ülkenin en muteber gazetesi"(!) olmasına hiç bir halel gelmemektedir ve yayınlanan haber sıradan okuyucu üzerinde, faşist güçlerin istediği etkilerin yaratılmasına yetmektedir.

Aynı gazede, daha sonra bu konuda belirli bir maksada yönelik benzeri uydurma "haber"lerini sürdürdü. Bunlardan birinde de şöyle yazılıyordu:

> *"ANKARA: Ankara Hürriyet Bürosu'nun verdiği habere göre, aşırı sol fraksiyonlar, 14 Ekim'de yapılacak seçimlerde halkın sandık başına gitmesini engellemek için 'Eylem Birliği' oluşturdular. Bu fraksiyon mensubu teröristlerin sağladıkları motosikletlerle kitle katliamına girişecekleri, eylemlerini gerçekleştirebilmek için gerekirse kendi fraksiyonlarına mensup kişileri bile gözlerini kırpmadan öldürebilecekleri öğrenildi. İşe önce afişleme ve sloganlarla başlayan teröristlerin bunlardan bir sonuç alınamaması halinde seçim arifesinde kanlı eylemlere girişecekleri ihbarları üzerine teröristlerin 'Halkı pasifize etmek, sandık başına giden yurttaş sayısını azaltmak" amacıyla eylemlerini sürdürecekleri bildirildi"*

Bütün bu yayınlar, MİT'in ve resmi faşist güçlerin *BOYKOT KAMPANYASI'nı saptırma* ve halk kitlelerini pasifize etme yönünde ne gibi tertipler düşündüğü konusunda bir fikir verebilmektedir. Belirli (ya da malum) çevreler tarafından hazırlattırılan kamuoyunu şaşırtma ve yönlendirme haberleri çeşitli gazetelerde yeralmaktadır ve doğrusu birçok aydın çevrede etkili de olabilmektedir. Günaydın'da Teoman Erel bir yazısında şöyle yazıyor:

> *"Bu kez bazı sol gruplar ciddi ve kararlı bir boykot eylemine hazırlanıyorlar. Bu grupların ortak özelliği kitle ile ilişki kurmamış olmalarıdır.*
>
> *... Ancak endişemiz, boykot çağrılarının tehdit ve eyleme dönüşmesidir, zor kullanılmasıdır. Sandığa gitmek isteyenlere kaba güç ile engel olunmasıdır. Bu yönde işaretler vardır. Başbakan Ecevit'in son Artvin gezisinde bu çeşit denemelerin yapıldığı bildirilmektedir. Geziye katılan meslektaşların anlattıklarına göre, Ecevit'in konuşacağı toplantıya halkın katılmaması için boykotcu gruplar tarafından çeşitli engeller yaratılmak istenilmiştir. Artvin'e yakın bazı yerleşme merkezlerinde, 'Artvin yanıyor, kan dökülmekte' şeklinde aslı olmayan haberler pompalanmış ve panik yaratılmak istenmiştir.*
>
> *Bütün bunlara rağmen toplantının engellenemediği anlaşılmıştır. Ancak daha önce aday yoklamalarında çok miktarda delegenin bu çeşit tehditler nedeniyle oy kullanmadıkları da anlatılmaktadır."*

Kabul etmek gerekir ki gerici-faşist güçler, yürüttükleri yalan ve şaşırtıcı haber yayarak kamuoyunu şartlandırıp - kandırma çabalarında oldukça başarılı olabilmektedirler. Görüldüğü gibi Erel'in aktardığı haberlerin hepsi yalan ve uydurulmuş haberlerdir. Ne ön seçimlerde ne de Ecevit'in toplantısında yazarın aktardığı olayların hiçbiri olmamıştır ve yazar en azından Artvin halkı önünde açıkça yalancı durumuna düşmüştür. Aslında bu şekilde kandırılmış kişilerin hepsini bilinçli bir çaba içinde görerek onları suçlamak doğru değildir. Bizim yapmamız gereken, herhalde, gerici güçlerin şaşırtma çabaları karşısında, her türlü yalan ve sahtekarlığa karşı kararlı bir mücadele yürüterek bunları açığa çıkarmak, halk saflarına kazanılması mümkün herkesi *karşı-devrim güçleri tarafından koşullandırılıp kullanılmaktan kurtarmaya* çalışmaktır.

Burada, özellikle bir kere daha vurgulamakta yarar vardır ki, Devrimciler *Boykot Kampanyasının saptırılmasına kesinlikle izin vermeyeceklerdir. Bugün,* seçimlerin boykotu bir *siyasi protesto eylemi* olarak gündeme getirilmektedir. Bütün gücünü ve haklılığını da buradan almaktadır. Boykot, bugünkü koşullarda *"seçimlerin engellenmesi", "isteyenlerin oy kullanmasına engel olunması"* şeklinde anlaşılamaz. Biz halkın bizim görüşlerimizi, devrimci fikirleri kavrayıp benimsemesini, kendi kaderini tayin etme hakkına sahip çıkmasını, bu doğrultuda bugünkü faşist baskı politikalarını, yasaklı - sıkıyönetimli seçim oyununu protesto etmesini istiyoruz. Boykot Kampanyamızın özü budur. Bunun çeşitli yönlerden saptırılmasına hiçbir şekilde izin verilmeyecek, Boykot Kampanyasına yönelecek olan her türlü gerici saldırı ve tertip açığa çıkartılarak püskürtülecektir.

> ** Boykot Kampanyası namluların gölgesindeki demokratik seçim aldatmacalarına karşı, her türlü faşist zulüm ve yasaklara karşı emekçi halkın haklı ve güçlü bir protesto hareketi olarak geniş kitleler tarafından benimseniyor.*

"CUMHURİYET" NE DERECE DÜRÜST BİR GAZETEDİR?

Öte yandan, basın alemi içinde yaratılmış bir boşluktan yararlanarak solcu bir gazete olarak görülen Cumhuriyet, bazen Hürriyet'i hiç aratmıyor. Cumhuriyet'in bu durumunu gördükçe de insan Hürriyet'e kızmaktan vazgeçiyor.

Cumhuriyet gazetesinde, Boykotla ilgili Devrimci Yol'un görüşleri *aktarılmaksızın*, Boykot'a karşı görüşlerin yayınlandığı görülmektedir. Bazen de *"CHP ile MHP arasında fark görmeyen, bugünkü hükümeti III. MC olarak değerlendiren küçük bir fraksiyon tarafından yürütülen BOYKOT hareketi eleştirildi"* gibi yorum-haberler yayınlanmaktadır. Biz gerçekten merak ediyoruz, bırakın solculuğu, devrimciliği, *dürüst* olma iddiasındaki bir başka gazete var mı acaba, "burjuva dürüstlüğü"nü bile böylesine fütursuzca bir tarafa bırakabilen...

HALKIN YÜKSELEN DEVRİMCİ BİLİNCİ ECEVİT'İ ÇİLEDEN ÇIKARIYOR

Boykot Hareketinin ülkenin birçok yörelerinde büyük bir yankı bulması karşısında Ecevit'in büyük bir öfkeye kapılarak çileden çıktığı görüldü. Halkı boş vaadlerle eskisi gibi kandıramayacağını ve halk kitlelerinin Ecevit'in seçim mitinglerine eskisi gibi itibar etmediğini gördükçe Devrimcilere karşı çirkin saldırılara ve çamur atmaya başladı. Özellikle *Artvin*'deki mitinge dışarıdan getirilenlerin dışında sadece 5-6 yüz kişinin katılması karşısında küplere binerek tehditler, küfürler savurmaya başladı.

ARTVİN

Ecevit Artvin mitinginde Artvin halkından büyük bir şamar yemiştir. Artvin'in herhangi bir ilçesinde, bir Şavşat veya Ardanuç'ta devrimciler tarafından tertiplenecek ve dışardan hiç kimsenin katılmadığı bir mitingde, Ecevit'in son mitinginde toplanan kitlenin birkaç misli bir katılım sağlanması mümkündür. Artvin'de Dev-

DEMOKRASİ MÜCADELESİDİR!

*** Burjuva basını Boykot Kampanyasını çarpıtıp saptırmaya çalışırken, Ecevit Devrimcilere ve halka karşı kendini bilmez saldırılara yelteniyor.**
*** Oportünistler her zaman olduğu gibi gene burjuvazinin hizmetinde.**

rimcilerin gerçekleştirdiği tüm mitingler, örneğin bir 30 Mart mitingi, Ecevit'in mitinginin en az 4 katı büyük bir kitle katılımıyla yapılmıştır.

Ama, hırsından küplere binen Ecevit, yaptığı konuşmalarda ve basına verdiği demeçlerde *"Yıldızlarına yumruk sıktıran bir küçük militan grup"*(!) aleyhinde atıp tutmaya, tehditler savurmaya, hatta daha da ileri giderek *"bu grubun yöneticilerinin sağın ajan provokatörü olduğundan şüphe ettiği"* gibi kendisini gülünç duruma düşüren iddialarda bulunmaya başladı.

Şu "militan küçük grup"(!) "çok-küçük bir azınlık"(!) meselesine gelince; eğer Devrimcileri, gerçekten, sık sık geveleyip durdukları gibi *"halktan kopuk küçük bir grup"* olarak görüyorlarsa, o halde bu kadar telaşlanıp *krizler geçirmenin* ne alemi var? Bu kadar "küçük" bir azınlık için, bu kadar gürültü koparmaya değer mi?!

Ecevit Devrimci Artvin halkından ilk to[illegible]ön seçimlerde yemişti. Anlaşılan miting[illegible] yediği ikinci tokat da yetmedi. Esas [illegible]mlerde yiyeceği büyük şamardan sonra [illegible]tün Artvin halkını "küçük bir azınlık grup(!) [illegible] niteleyecek kadar şaşıracak olursa hiç şaşmamak lazımdır.

BOYKOT GERÇEK BİR DEMOKRASİ MÜCADELESİDİR

Ecevit Boykot hareketinin etkinliğini kırabilmek için çeşitli demagojikle saptırmalarda da bulunmaktadır. Artvin mitinginden sonra basına verdiği demeçte, Boykot'u kastederek *"Demokrasi çare değilse, yani halkın seçin[illegible]uyla kendi kendisini yönetmesi çare değilse çare o[illegible]n nedir? Bask[illegible] - şiddet zorbalık mıdır?"* gibi demeç[illegible] [illegible]lara baş[illegible] [illegible]kendi kendisini [illegible] [illegible]rı'nda göstermeye kalkmıştır. Bu yalana kimi kandırabileceğini sanıyor acaba? Devrimcilerin değil halkın kendi kendisini idare etmesinin çare olmadığını söylemek, tersine TEK YOLUN HALKIN KENDİ İKTİDARININ KURULMASI olduğu görüşünde olduklarını bilmeyen yoktur. Tek farkla ki Ecevit bugünkü seçim aldatmacasını *"Demokrasi"* diye, "halkın kendi kendisini idare etmesi" diye yutturmaya kalkmaktadır.

Bugün artık herkes biliyor ki bu seçimler bir aldatmacadan başka birşey değildir. Seçimlerin sonuçları ne olursa olsun ülke emperyalist güçler, IMF, bir avuç patron ve paşalar tarafından yönetilmektedir.

Demokrasi, burjuva anlamda bile ele alındığında halkın kendisini idare edenleri seçme, kendisinin yönetilme şeklini (biçimsel olarak da olsa) *serbestçe* tayin hakkına sahip olması demektir.

Bugün ülkeyi halkın seçtikleri mi yönetiyor? Milli Güvenlik Kurulunu halk mı seçiyor? Ülkede sürüp giden faşist saldırılara rağmen ikide bir ortaya çıkıp halka göz dağı veren, yeni baskı ve katliamlara çağrılar çıkaran komutanları halk mı seçiyor? Valileri, kaymakamları, köylülere, özellikle Doğu'daki Kürt köylülerine kan kusturan astığı astık, kestiği kestik jandarma komutanlarını halk mı seçiyor? Ordu neden sürekli olarak yönetimin bir asli unsurudur? Neden hep halkın istememesine rağmen bir sıkıyönetim belası hep halkın başının ucunda sallandırılıp durulur? Neden hep Cumhurbaşkanları Ordu kökenli olmak zorunda? Bu soruların bir tekine doğru bir cevap verebiliyor musunuz?

Evet, halkın kendi kendisini idare etmesini birazcık da olsa istiyorsanız en azından (madem ki ülkeyi onlar idare edecek!) şu ordu komutanlarının, MGK'nın, sıkıyönetim paşalarının, jandarma komutanlarının, valilerin, kaymakamların, hakimlerin halk tarafından seçilmesini savunabiliyor musunuz?

Ama hayır! *"Demokrasi dedikse o kadar uzun boylu değil!"* diyeceklerdir. *"Oturun oturduğunuz yerde. Önünüze çeşit çeşit hem de üniversite mezunu senatör adayları çıkarıyoruz. Seçin, seçebildiğinizi. Onlar sizin yerinize 'seçkinler' meclisine gidecek, sizin yerinize yiyip içip göbeğini şişirecek. Bundan ala demokrasi mi olurmuş."*

Bu bayların "Demokrasi"si hem de çok *serbest*(!) bir demokrasi! Yani hürriyetçi(!) demokrasi. Ama bu öyle bir "serbestlik"ki, işçilere, köylülere, memurlara siyasetle uğraşmak fena halde yasak! İşçilerin patronlara direnmesi yasak! (Ama TÜSİAD'a para BABALARI'na herşey serbest). Devrimci Yol'u basmak, dağıtmak, satmak, ilanını basmak, okumak, adını anmak yasak! (Ama her türlü gerici-faşist yayın, her türlü burjuva sahtekarlığı serbest!). Devrimci Yol hergün hem de devlet radyo-televizyonundan, hiçbir mesnede dayanmaksızın yasa dışı ilan edilebilir, ODTÜ öğrencileri sıkıyönetim bildirileri ile vatan haini olarak ilan edilebilir. (Ama kimsenin suçlama ve küfürlere cevap verme ve kendini savunma hakkı olamaz!).

Bu bayların demokrasisi işte böyle çok "serbest", çok "özgürlükçü" bir demokrasidir!

Ama hayır! O kadar da uzun boylu değil beyler! Bu sizin "demokrasi"nizse eğer, biz de kendi demokrasimizi savunuyoruz. Halkın kendi demokrasisini savunuyoruz. Halkın kendi kendisini yönetmesi esasına dayananı, bütün yetkilerin yukardan atanmış valiler, kaymakamlar, jandarma komutanları, faşist polis müdürleri elinde değil, işçi ve köylü komitelerinin, Halk Komitelerinin elinde toplanacağı, bütün yetkilerin halk komitelerine devredileceği, bütün ülke çapındaki meselelerin de doğrudan doğruya halk tarafından seçilecek bir halk meclisi tarafından çözümleneceği, büyük parababalarının değil, emekçi halkın sözünün geçeceği, halkın kendi demokrasisini savunuyoruz.

Ve bunun için de, sizin bu göstermelik seçim oyunlarınızı reddetmek, bu seçim aldatmacasını, demokrasicilik oyunlarını reddetmek, demokrasiye karşı çıkmak değildir; halkın kendi kendisini idare etmesine karşı çıkmak değildir. Tersine, bu sahte demokrasicilik oyununu, seçim aldatmacasını reddetmek gerçek bir demokrasi mücadelesidir.

OPORTÜNİSTLER BU SÖZDE "DEMOKRATİK SEÇİM" ALDATMACASINDA GÖNÜLLÜ FİGÜRANLIK YAPIYOR

Her zaman olduğu gibi, oportünizm gene burjuvazinin hizmetindedir. Bu "demokratik seçim" oyununda figüranlık yapmak için birbirleriyle yarış ediyorlar. Kitlelerin kandırılmasında yalancı şahitlik rolünü üstleniyorlar. Öyle ya, baksanıza, bu seçimlere işçi sınıfının temsilcileri(!) de katılmıyor mu? Bundan ala demokrasi mi olurmuş! Bunlara bu "sahte demokratik seçim aldatmacasının *gülleri*" demek lazım.

[illegible]erşey bir tarafa. Bu senato seçimlerinde [illegible]r tek işçi ve köylü aday olamamaktadır. Aday olabilmek için üniversite mezunu olmak koşulu aranmaktadır ki, bugünkü koşullarda üniversite mezunu bir tek işçi ve köylü aday bulmak mümkün değildir. Senato tam bir *"seçkinler" meclisi* olarak oluşturulmuştur. Ama bizim işçi sınıfı temsilcisi(!) "sosyalist"lerimizi, bu bile hiç ilgilendirmemektedir. Bulabildikleri üniversite mezunu adayları ortaya çıkarıp, *"işçiler, köylüler, sizin adayınız oldum, bana oy verin"* diye nutuklar attırmaktadırlar. Varsın işçiler ve köylüler aday olamasın. Onlara *vekaleten* bu seçkin baylarımız var ya. (Bunlar içinde birçok yerde üniversite mezunu aday bulamadıkları için oralarda seçimlere katılamadıklarını işçi sınıfına alternatif(!) gösteremediklerini söyleyenler de var).

Oportünistler, Boykot Hareketini bastırıp, gelişmesini önleyebilmek için burjuvazinin yanıbaşında epey çaba sarfetmektedirler. Onlar da hemen hemen hepsi aynı gerekçelerle, Boykot Kampanyasına saldırıyorlar Boykot'un gerici-faşist güçlerin işine yarayacağını iddia ediyorlar. Boykot Kampanyasına katılmayarak seçimlere giren oportünist grupların, ileri sürdükleri iddia ve suçlamalar bütünüyle kendi oportünist - revizyonist görüşlerinin bir kanıtı olmaktan başka hiçbir anlam taşımamaktadır.

Zaten bunların seçime katılmaktaki amaçları da esas olarak birbirlerinden 3-5 fazla oy alabilmek ve bu suretle "en hakiki işçi sınıfı partisinin ve temsilcilerinin kendileri olduğu"nu kanıtlayabilmektir.

Devrimcilerin Boykot Kampanyası oportünist-revizyonist görüşlerin emekçi halk kitleleri içinde bir kere daha teşhir ve tecrit olmasını sağlayacak, Devrimci Hareket kendisiyle burjuvazinin kuyruğundaki bütün revizyonist - oportünist gruplar arasındaki kesin ayrım çizgilerini bir kere daha ortaya koyacaktır.

BOYKOT VE ARA REJİM

Son zamanlarda kamuoyunda seçimlerden sonra bir ara rejim oluştdurulması konusu üzerinde durulmaktadır. *Sükan*'ın istifasından sonra bu konu üzerinde daha sık durulur oldu. Korutürk ve Genel Kurmay Başkanı K. Evren'in TRT'den yayınlanan *malum* konuşmalarının seçimlerden sonra böyle bir "ara rejim"in gündeme getirilmesine yönelik olduğu şeklinde görüşler de yaygındır.

Ecevit, zaman zaman bu konu üzerinde dururken, Boykot Kampanyasının bu ara rejim heveslilerinin işine yaradığını da ileri sürmektedir. Gerçekten, Boykotla, seçimler sonrasında gündeme gelebilecek olan böyle bir gelişme arasında ne tür bir ilişki kurulabilir?

Öncelikle seçimler sonrasındaki muhtemel gelişmeler üzerinde durulmalıdır. Devrimci Yol'un bundan önceki sayılarında yer alan değerlendirmelerde, *Ecevit Hükümetinin - kendi izlediği siyasetin zorunlu bir sonucu olarak düşme noktasına gelip dayandığı, ancak hükümetin düşmesinin çeşitli nedenlerle seçimler sonrasına kadar uzayabileceği ifade* ediliyordu. 3 Eylül '79 tarihli geçen sayıda ise gene bu konu ile ilgili olarak şöyle deniyordu.

"Seçimler sonrasında bir hükümet değişikliği muhtemel görülmektedir. Mevcut Hükümetin (ayakta kalmak için yeni destekler oluşturamaması halinde) düşmesiyle oluşacak yeni bir iktidar (hükümet) boşluğunda mevcut baskı rejiminin daha da yerleşmesi, burjuvazinin ve faşist güçlerin saldırılarının daha da şiddetlenmesi sözkonusu olacaktır" (DY, s. 30, sayfa 3).

Ecevit bu durumu, Boykot Hareketini bastırma ve sol oyları gene kendi arkasına alma amacıyla değerlendirmeye çalışmaktadır.

Oysa, açıkça ortadadır ki, Hükümetin düşmesi ile seçimlerin hiçbir ilgisi yoktur. Hükümet kendi izlediği siyasetin zorunlu bir sonucu olarak düşme noktasına gelmiştir. İktidarda kalmayı büyük tekellerin ve egemen güçlerin, emperyalistlerin isteklerini yerine getirmeye bağlayan bir hükümet, nihayet sözkonusu güçlere hizmet etme özelliklerini yitirdiğinde, bu talepleri yerine getirecek daha *"etkin"* yeni hükümet modellerinin gündeme getirilmesi doğaldır.

Seçimler sonrasında yeni bir devalüasyon ve yeni zamlar sözkonusudur. Üstelik yeni bir toplu sözleşme dönemine girilmektedir. Egemen sınıfların şimdi, bütün bu gelişmeler karşısında, başta işçileri olmak üzere tüm emekçi halkı zapt-u rapt altına alacak daha baskıcı yönetimlere ihtiyacı vardır. Bu bir "ara rejim" hükümeti olabileceği gibi, bir askeri darbe de olabilir, veya düşürülmüş bir hükümetle —yerine yenisi kurulamadan— beraber, inisiyatifin iyice sıkıyönetim komutanlarına geçtiği bir dönem de olabilir. Başkaca *"çözüm"*ler de getirilebilir.

Elbetteki bu gelişmelerle seçim sonuçlarının doğrudan bir ilgisinin bulunmadığını söylerken, bu gibi gelişmelerin önüne geçilemeyeceğini, bu gelişmeleri önlemek için hiçbirşey yapılamayacağını söylemiyoruz. Tam tersine bugünkü sıkıyönetim baskısı altındaki seçimleri reddederken ve bu yolla bugünkü faşist baskılara karşı halkın direnişini genişletip güçlendirmeye çalışırken, bunu, aynı zamanda seçimler sonrasındaki yoğunlaştırılacak faşist baskılara karşı güçlü bir direniş mücadelesini yürütmenin zorunlu bir ön hazırlığı olarak da kavrıyoruz.

DEVRİMCİLER NE

DEMOKRATİK HAL
KURMA D

BUGÜN Türkiye'nin her yanında kıyasıya bir mücadele sürmektedir. İşçilerle, memurlarla, köylülerle, öğretmenlerle, gençlerle ve yoksul halk kitlelerinin çıkarlarını savunan Devrimcilerle, sömürücü güçlerin patronların ve ağaların çıkarlarını savunan faşist güçler arasında amansız bir mücadele verilmektedir. Devrimcilerle faşistler arasında hergün çatışmalar çıkmakta, ölenler, yaralananlar olmaktadır. Bütün bu mücadelelerin, kavgaların sebebi nedir?

Ezilen, sömürülen yoksul halkın çıkarları için savaşan Devrimciler ne istiyorlar? Halkın bugün içinde bulunduğu kötülüklerden kurtulması için neler talep ediyorlar? Halkın yoksulluktan kurtulması, eşitsizliklerin giderilmesi için nasıl bir toplumsal düzen kurulmasını istiyorlar?

HALKIN İÇİNDE BULUNDUĞU TÜM KÖTÜLÜKLERİN, YOKSULLUĞUN, PAHALILIĞIN, İŞSİZLİĞİN, EŞİTSİZLİKLERİN SEBEBİ BUGÜNKÜ SÖMÜRÜ DÜZENİDİR

EVET, bugün halkın içinde bulunduğu yoksulluğun, sefaletin, işsizlik ve pahalılığın, eşitsizlik ve haksızlıkların, baskı ve zulmün, kısacası bütün kötülüklerin sebebi bugünkü emperyalizme bağımlı sömürü düzenidir.

Ülkemizin uçsuz bucaksız zenginlikleri vardır. Zengin madenleri, verimli toprakları vardır. Bu topraklar üzerinde milyonlarca insan çalışır. Emek sarfeder. Topraktan çıkan madenlerden, elde edilen ürünlerden, fabrikalarda üretilen mallardan her geçen gün daha çok artan bir zenginlik yaratılmaktadır. Fakat buna karşılık halkın yaşam koşulları düzelmemekte, tersine bozulmaktadır. Milyonlarca insan yoksulluk ve sefalet içindedir. Pahalılık ve işsizlik çoğalmaktadır. Halkın bir kesimi yeterli bir şekilde beslenememekte, çocuklarını sağlıklı bir şekilde büyütebilecek kadar besleyip eğitememektedir. Halkın önemli bir kesimi de düpedüz aç kalmaktadır. Pahalılık ve işsizlik artmakta, enflasyon dedikleri bu düzenin yarattığı bir canavar bütün emekçi halkın elinde avucundakileri süpürüp almakta, milyonlarca orta halli şehirli ve köylü halkı iyice yoksulluğa sürüklemektedir.

Bu niçin böyledir?

Niçin halkın durumu günden güne düzeleceğine, içinde bulunduğu kötülükler, yoksulluk, sefalet artmakta, eşitsizlikler ve haksızlıklar çoğalmaktadır? *Çünkü* ülkemizin bütün zenginlikleri, bütün doğal zenginliklerimiz ve bütün çalışanların alın teri ile üretilmiş olan zenginlikler, bir avuç yerli ve yabancı sermayedar tarafından, ağalar ve patronlar tarafından paylaşılmaktadır. Bütün zenginlikleri yaratan milyonlarca emekçiye ise ancak yaşamlarını sürdürebilecekleri kırıntılardan başka birşey kalmamaktadır.

Binlerce maden işçisinin hayatlarını ortaya koyarak çıkardığı madenlerin satışından elde edilen yüzmilyonlarca liralık gelirlere bir avuç burjuva el koymakta, işçiler ise sefalet içinde süründürülmektedir. Geniş köylü kitleleri topraktan elde edilenin pek azını alabiliyor. Bir avuç ağa ve tefeci tüccar ise engin topraklara sahipler. Büyük zenginlikler içinde yaşıyorlar.

Bu düzen zenginleri daha çok zenginleştirmekte, yoksulluğu-sefaleti ve eşitsizlikleri ise daha da çoğaltmaktadır. Üstelik mevcut ekonomik düzen emperyalizmin ve onun işbirlikçisi yerli sömürücülerin en çok sömürüyü gerçekleştirebilmesine göre işlediğinden üretimin daha çok artması ve gelişmesi de mümkün olmamaktadır.

Devrimciler bütün bu sömürünün, haksızlığın, bütün eşitsizliklerin ortadan kalkması için mücadele ediyorlar. Devrimciler bir avuç sömürücüye milyonlarca insanın alın terini gaspetme hakkını veren bu düzenin ortadan kaldırılmasını, büyük fabrikaların ve büyük toprakların bu bir avuç sömürücünün elinden alınarak bütün halka maledilmesini, ülkemizdeki yeraltı ve yerüstü zenginliklerini talan eden, halkımızın alınterini gaspeden ve ülkemizdeki üretimin artmasına, yoksulluğun azalmasına mani olan sömürücü yabancı tekellerin kovulmasını istiyorlar. Bütün zenginliklerin, toplumun bütün unsurları arasında paylaşıldığı, sömürünün, yoksulluğun, eşitsizliğin ortadan kaldırıldığı bir toplum düzeninin kurulması için mücadele ediyorlar.

İnsanların paraya ve parayı elinde tutan bir avuç sömürücüye köle hale getirilmesine son verilmelidir. İnsanın insan tarafından sömürülmesi, insanın insana kul-köle olması ortadan kaldırılmalıdır. Kısacası mevcut kapitalist sömürü düzeni bütünüyle değiştirilmeli, yerine sömürüsüz, eşitlikçi bir düzen, yani sosyalist bir düzen kurulmalıdır. Devrimciler bütün ezilen halkların yoksulluktan kurtulması için bu amaca ulaşmak için mücadele etmektedirler.

TEK YOL HALKIN KENDİ İKTİDARININ KURULMASIDIR

BÜTÜN bunlar nasıl gerçekleşir? Sömürü, yoksulluk nasıl ortadan kalkar? Bütün eşitsizliklerin ve haksızlıkların giderilmesi nasıl mümkün olabilir?

Elbetteki bütün bu amaçlara bugünden yarına ulaşmak mümkün değildir. Bunun için uzun mücadelelerden geçmek gerekir.

Bugün halkın içinde bulunduğu yoksulluk ve sefaletin, sömürü ve baskının, haksızlık ve eşitsizliklerin ortadan kaldırılabilmesi için, kısacası bu kapitalist sömürü düzeninin değiştirilerek yeni-sömürüsüz bir düzenin kurulabilmesi için herşeyden önce bugünkü sömürücüler egemenliğine son vermek ve yerine bütün emekçi halkın kendi iktidarını kurmak gerekmektedir.

Bugün sömürücü sınıflar herşeyi kendi ellerinde tutmaktadırlar. İktid[illegible] sömürücü sınıfların elindedir. Gerçi sık sık s[illegible] yapılmakta, hepsi de halkın çıkarlarını savunuyor[illegible] partiler seçimleri kazanarak veya aralarında koalis[illegible] yaparak hükümete gelmektedirler. Ama bütün bu yapılanların bir aldatmaca olduğu, hangi burjuva partisi hükümet kurarsa kursun hiçbirşeyin değişmediği bugün artık çok iyi bir şekilde görülebilmektedir. Hangi parti hükümeti kurarsa kursun, herşey yine bir avuç sömürücünün istediği gibi olmaktadır. Halka türlü vaadlerle iktidara gelen CHP hükümeti döneminde de herşey yine eskiden AP hükümetleri döneminde, MC döneminde olduğu gibi, patronların, ağaların, emperyalist güçlerin çıkarları yönünde olmamış mıdır? IMF'nin istediği gibi devalüasyonlar yapılmamış mıdır? Onlar istedi diye işçilerin, memurların gelirleri, ürün fiyatları düşük tutulmamış mıdır? Patronların, büyük tekellerin istediği gibi, herşeye zam yapılmamış mıdır? Sıkıyönetim ilan edilip, halkın bütün hakları sıkıyönetim paşalarına yasaklatılmamış, işçilere-köylülere zulmedilmemiş midir?

Bu seçimler bir aldatmacadan başka birşey değildir. Sömürücü sınıflar bu sömürü düzenine uyan bir siyasi düzen kurmuşlar, kendi egemenliklerini sağlayan yasalar çıkarmışlar. Ellerindeki sınırsız servetin de yardımıyla herşeyi hakimiyetleri altına almışlardır.

Elbetteki bu durumda dahi işçilerin ve köylülerin, yoksul halkın bazı haklar elde etmesi mümkündür. Ancak yine de bazı haklar elde etmek mümkün olabilse bile, bugünkü durumda elde edilecek olan bütün haklar ve "düzeltmeler" işçilerin-köylülerin içinde bulunduğu sefalet ve yoksulluktan kurtulmaya hiç bir şekilde yetmez.

Bu yüzden, herşeyden önce sömürücü sınıfların bugünkü egemenliğine son verilmeli ve yerine bütün halkın demokratik iktidarı, halkın gerçekten kendi iktidarı kurulmalıdır. Başta işçi sınıfı ve yoksul köylülük olmak üzere tüm ezilenler birleşmeli; sömürücülerin siyasi egemenliğine son vermelidir. Onların bütün siyasi hakimiyet araçlarını ortadan kaldırmalı ve onların yerine kendi hakimiyet organlarını kurmalıdır.

Böyle bir iktidar, yani Demokratik Halk İktidarı, sömürüsüz bir toplum kurma doğrultusunda öncelikle şunları gerçekleştirmeli dir.

SÖMÜRÜCÜ SINIFLARIN EGEMENLİK ARACI VE BASKI MEKANİZMASI OLAN MEVCUT DEVLET YAPISI, TÜM FAŞİST KURUMLARIYLA BİRLİKTE LAĞVEDİLMELİ, YERİNE HALKIN KENDİ DEMOKRATİK EGEMENLİĞİNİ GETİREN ORGANLAR KURULMALIDIR

Bugünkü ordu teşkilatı bütünüyle halktan koparılmıştır. Halkın içinden gelen insanlar senelerce apayrı bir eğitim içinde özel olarak yetiştirilmekte, özel lokalleri-orduevleri ve kendilerine sağlanılan diğer ayrıcalıklarıyla halktan tamamen kopuk bir halde yaşamaları sağlanılmakta ve bu suretle içinden çıktıkları halktan tamamen kopartılarak, sömürücü sınıflar adına *mevcut düzeni "koruma ve kollama"* ile görevlendirilmektedirler. Bu yolla halktan koparılmaları sayesindedir ki onlar halka karşı kullanılabilmekte, işçilerin-köylülerin, yoksul halkın üzerine ateş açabilmektedirler.

Bugünkü ordu sömürücü sınıfların başları sıkıştıkça *"cumhuriyeti koruma ve kollama"* adına halka karşı baskı uygulamak üzere sahneye sürdüğü bir hakimiyet aracı olarak işlemektedir.

Tekelci burjuvazi sıkıştıkça "bölücülük" [illegible] zeri konularda yaratılan yaygaralarla o[illegible] makta, sıkıyönetimler, baskılar başla[illegible] lar bir yandan işçilere-köylülere [illegible] "YASAK"lar çıkarmakta, bu ort[illegible] sahne gazetelere çarşaf çarşaf [illegible] yererek, mebusu alıp-satarak, hükümetler kurup düşürerek icra-i sanat eden büyük parababalarına kalk[illegible]

● *Mevcut Düzenli Ordu teşkilatı bütünüyle dağıtılmalı, yerine halkın silahlanma[illegible] dayanan bir savunma teşkilatlanı[illegible] geçirilmelidir.*

● İşçi, köy[illegible], öğre[illegible], esnaf gibi halk kesimlerinden o[illegible] *Halk karşı komiteleri, İşçi ve Köylü Komiteleri*, kendilerini ilgilendiren bütün alanları kapsayacak şekil[illegible] geniş yönetim yetkileri ile donatılmalıdır. B[illegible] komiteleri olmak üzere [illegible] li kademelerde o[illegible] ilan Halk Komiteler[illegible] min asli unsurlar[illegible] oluşturmalıdır.

● Ülke, bug[illegible] nin [illegible] dan yönetilmelidir.

ÜLKEMİZİN EMPERYALİZME BAĞIMLILIĞINA HER ALANDA VE DERHAL SON VERİLMELİDİR

● Ülkedeki bütün yabancı tekellerin hakimiyetine derhal son verilmelidir.

● Madenler, tüm yeraltı ve yerüstü zenginlikleri derhal millileştirilmeli, bu alanda faaliyet gösteren yabancı şirketler tazminatsız olarak kovulmalıdır.

● IMF ile ve emperyalizmin bütün mali kurumları ile olan bağımlılık ilişkilerine son verilmelidir.

● NATO'dan çıkılmalı, ABD ile olan tüm ikili anlaşmalar iptal edilmeli, ülkedeki tüm yabancı üs ve tesislere el konulmalıdır.

ÇİN SAVAŞIYOR ?

K İKTİDARI, SÖMÜRÜSÜZ-SINIFSIZ BİR TOPLUM ĞRULTUSUNDA ÖNCELİKLE ŞUNLARI GERÇEKLEŞTİRMELİDİR

DEMOKRATİK HALK İKTİDARI ÜLKEDEKİ BÜYÜK TOPRAK MÜLKİYETİNE SON VERMELİDİR

Toprak ağalarının elindeki topraklar kamulaştırılarak köylülere dağıtılmalı, yeni bir tarım düzeni oluşturulmalıdır.

- Köylüler, isterlerse, ortaklaşa sahip olacakları topraklarda, *ortak çalışma* ile elde edileni *paylaşacakları* kooperatiflerde birleştirilmelidir. Devlet bu kooperatifleri teşvik etmeli, kooperatiflere yeterli makina, tohum, gübre, ilaç temin etmeli ve üretimin artması için yardımcı olmalıdır.
- Tek başına çalışan küçük üretici köylüler bu kooperatiflerin üstünlüklerini görerek onlara kendi istekleriyle katılmadıkları taktirde; kendi özel mülkiyetini sürdürme hakkına sahip olmalı, devlet kredi yoluyla modern tarım araçları, sulama ve gübre gibi üretimi artırıcı olanaklardan yararlanmasına ve emeğinin karşılığını almasına yardımcı olmalıdır. Zengin çiftçiler ise hiçbir şekilde kredi olanaklarından yararlandırılmamalıdır... Köylülerin bankalara olan bütün borçları kaldırılmalıdır. Yine köylülerin tefecilere olan tüm borçlanmaları kayıtsız şartsız iptal edilmelidir.
- Orman köylülerinin sorunlarını çözebilmek için devlet tedbirler almalı, yoksulluk, sefalet ve karanlık içinde yaşayan orman köylülerine iş olanakları sağlayacak işletmeler geliştirilmeli, milyonlarca köylü [illegible] sosyal güvenceye kavuşturulmalıdır. Orman herşeyden önce orman sahasında yaşayan köylülerindir. Bugünkü düzende ormandan elde edilen milyarlarca liralık servet, devlet ve onu elinde tutan zenginler tarafından yağmalanmaktadır. Köylülere ise sadece kesimde çalışmalarının karşılığı olarak bir kıymık birşey verilmektedir. Ormanlardan milyarlarca liralık servet elde edilirken ormanın içinde yaşayan milyonlarca köylü karanlık, yokluk-sefalet içinde bırakılmaktadır. Okulsuz-yolsuz-susuz ve hertürlü sağlık hizmetlerinden yoksun bırakılmışlardır. Halkın kendi iktidarı altında bu düzen kökünden yıkılacaktır. Ormanlardan elde edilen servet ağırlıkla üzerinde yaşayan orman köylülerine ait olacaktır.
- Kurulacak köylü komitelerine sorunlarını çözme doğrultusunda geniş yetki verilmelidir.

BÜTÜN HALKIN İHTİYAÇLARINI GÖZETEN BİR MERKEZİ EKONOMİ POLİTİKASI İZLENMELİDİR

Bugünkü düzende, ekonominin yürütülmesinde herşey bir avuç sömürücünün çıkarları yönünde olmaktadır. Devrimci bir halk iktidarında bütün halkın ihtiyaçlarını gözeten bir merkezi ekonomi planlaması uygulanmalıdır. Üretim araçlarının *toplumsal* mülkiyetini sağlamaya yönelik tedbirler alınmalı, halkın refahını, üretimi artırıcı bir doğrultuda üretim araçları geliştirilmeli; üretim faaliyetinin kollektifleştirilmesi hızlandırılmalıdır. Bu çerçeve içinde;

- Öncelikle bütün büyük tekelci şirketlerin ve tefeci tüccarların mallarına karşılıksız el konulmalıdır.
- Büyük fabrikalar, madenler, bankalar, sigorta şirketleri, dış ticaret devlet eliyle yürütülmelidir.
- Lüks tüketim ve karaborsa önlenmelidir.
- Ülkenin kendi öz kaynaklarına dayalı bir sanayileşme ve büyük çaplı üretim geliştirilmelidir.
- İşçiler, fabrikalarda, üretim faaliyetinin düzenlenmesinde etkin olmalıdırlar.

İŞÇİLER-KÖYLÜLER VE BÜTÜN HALK İÇİN YETERLİ SOSYAL HAKLAR VE GÜVENCELER OLUŞTURULMALIDIR

- Devlet herkese yeterli, ucuz, sağlığa uygun konut sağlamalıdır.
- Devlet herkese çalışarak geçimini sağlayabileceği, iş bulmakla yükümlü olmalıdır.
- 16 yaşından küçük çocukların ekonominin hiçbir alanında çalışmalarına izin verilmemeli, herkese yeterli öğretim mecburi kılınmalı ve parasız eğitim olanakları herkese sağlanmalıdır.
- Tüm köyler elektrik, su, yol, okul ve yeterli sağlık hizmetine kavuşturulmalıdır.
- Bütün işyerlerinde yeterli işgüvenliği tedbirleri alınmalıdır.
- Bütün işçilere haftada 2 gün izin sağlanmalı, zorunlu haller dışında fazla mesai, gece mesaisi yasaklanmalıdır.
- Kadınlar, kadınlık özelliklerine zarar veren işlerde çalıştırılmamalıdır.
- Bütün işyerlerinde kreş bulunmalıdır.
- Çalışan kadınlara doğumdan önce ve sonra yeterli ve ücreti kesilmeden izin hakkı sağlanmalıdır.
- Sağlık hizmetleri ve insanların sağlık sorunları ticaret konusu olmaktan çıkarılmalıdır. Devlet herkese parasız sağlık hizmeti, ilaç sağlamalıdır.

KÜRT HALKI ÜZERİNDEKİ BÜTÜN BASKILAR KALDIRILARAK KENDİ KADERLERİNİ TAYİN HAKKI KAYITSIZ ŞARTSIZ SAĞLANMALIDIR

Bugün ülkemizde bulunan Kürtlere, burjuva devlet tarafından ağır baskılar uygulanıyor. Bir avuç ağa dışındaki yoksul Kürt Halkı özgürlüklerinden yoksun olarak, ağır bir sefalet ve zulüm altında inletilmektedir. İkide bir, "bölücülük" tehlikesi yaygaralarıyla, işkence ve katliamlara uğratılmaktadırlar.

Kürt halkı üzerindeki bütün baskılar kaldırılarak onlara isterlerse ayrı bir devlet kurabilmeleri *hakkı* tanınmalıdır.

Bu "bölücülük" değildir. Çünkü devrimciler Kürtlerin ayrılmalarından değil, ezilen tüm halklarımızın birliğinden yanadırlar. Ama kimse, zorla bir birlik sağlayamaz. Zorla sağlanmak istenen "birlik" birlik değildir.

Ancak Demokratik Halk İktidarı altında halkların gönüllü ve özgür birlikteliği sağlanabilir. Bütün halkların eşitçe ve kardeşçe birarada yaşamaları sağlanabilir. Böyle bir birlik ezilen halklarımızın sömürüsüz bir düzen için, gerçek kurtuluş için sürdürdükleri mücadeleye güç katacak, halklarımızı yenilmez kılacaktır.

İşte, devrimcilerin, devrimci bir halk iktidarında gerçekleştirmeye çalıştıkları başlıca amaçları bunlardır.

Bu hedeflerin gerçekleşmesi, emekçi halklarımızın içinde bulunduğu yoksulluğun, eşitsizlik ve haksızlıkların sömürü ve baskıların ortadan kaldırılması için ileri doğru atılmış çok önemli bir adım olacaktır.

DEVRİMCİLERİN HALK İÇİN BUGÜN GERÇEKLEŞMESİNİ İSTEDİKLERİ TALEPLER

Devrimciler, işçilerin, köylülerin, memurların, tüm emekçi, yoksul halklarımızın, yoksulluktan, sömürü ve baskıdan kurtulabilmek için herşeyden önce böyle bir demokratik halk iktidarının kurulması gerektiğini bilmekle birlikte, bugün onların durumlarının biraz olsun düzelmesine yarayabilecek olan şu taleplerin gerçekleştirilmesini de istemektedirler:

* Siyasi özgürlükleri kısıtlayıcı, örgütlenme hakkını sınırlayan bütün engeller kaldırılmalıdır.
* Sıkıyönetim derhal kaldırılmalıdır.
* MHP, ÜGD kapatılmalı, Kontr-Gerilla dağıtılmalıdır.
* Valiler, kaymakamlar, hakimler doğrudan halk tarafından seçilmelidir.
* Kürt Halkı üzerindeki baskılara son verilsin. Onların kendi kaderlerini tayin hakkı tanınsın.
* Köylülerin bankalara ve tefecilere olan borçları iptal edilsin.
* Orman köylülerinin kesimde çalışma koşulları, vahidi fiyatın saptanması, vb. köylü komitelerinin yetkisine bırakılmalıdır.
* Mevcut orman suçları kaldırılmalıdır.
* Erler üzerindeki baskı ve dayağa son verilsin. Her türlü angarya kaldırılsın.
* Kürtlere ana dillerinde eğitim hakkı tanınsın.
* Halka karşı suç işleyen faşist katiller dışındaki tüm mahkumlar serbest bırakılsın.
* Ağaların toprakları köylülere dağıtılsın.
* IMF'nin direktiflerine uyulmamalı, devalüasyon yapılmamalı, zamlar durdurulmalıdır.
* Bütün dolaylı vergiler kaldırılmalı, patronların ödedikleri vergileri bu yolla halktan alması önlenmelidir. Çalışanlardan vergi alınmamalıdır.
* Ev kiraları indirilerek dondurulsun, gecekondu yıkımı yasaklansın.
* Asgari ücret 16.000 net olmalıdır.
* MEYAK soygununa son verilmeli, bütün kesintiler faizleriyle birlikte ve paranın değer kaybı hesabedilerek geri verilmelidir.
* Tüm çalışanlara grevli-toplu sözleşmeli sendikal haklar sağlanmalıdır.
* Zorunlu haller dışında işçilere fazla mesai ve gece mesaisi yasaklanmalıdır.
* İşsizlik sigortası çıkarılmalıdır.
* Kadınların çalıştığı her işyerinde kreş açılmalı, kadınlar uygun olmayan işlerde çalıştırılmamalı.
* 16 yaşından küçük işçilerin çalıştırılması kesinlikle yasaklanmalıdır.
* Bütün işçilere haftada 2 gün izin verilmeli.
* Maden işçilerinin günde 6, haftada 30 saatten fazla çalışması yasaklanmalıdır.
* İşyerlerindeki sağlık koşulları düzeltilmeli, işçi temsilcileri denetimine verilmelidir.
* Yoksul köylülerin ve küçük üreticilerin bankalara ve devlete olan borçları kaldırılsın.
* Ürün fiyatlarının tespitine köylü komiteleri de katılsın.
* Zengin köylülere, tefecilere, ağalara değil, yoksul köylülere kredi.
* Herkese parasız sağlık hizmeti sağlanmalı.
* Herkese parasız eğitim hakkı sağlansın

ADANA'DA FAŞİST KATLİAMLAR, SIKIYÖNETİM TERÖRÜ HALKIN DİRENİŞİNİ KIRAMAZ!

Sıkıyönetimin terörü günden güne yoğunlaşarak artıyor. Teslim alamadığı, boyun eğdiremediği anti-faşist direniş mevzilerini dağıtmak, yoketmek için yeni oyunlar tertipliyor.

Oligarşi saldırıya geçebilmek için gerekli kamuoyunu bir süre önce hazırlamaya başladı. Büyük basın aracılığıyla Adana'da gelişen anti-faşist direnişin boğulması gerektiği konusunda resmi ve sivil faşist güçler uyarıldı. "Anarşi Adana'da Rekoru Koruyor"; manşetiyle işçilerin, emekçi yoksul halkın anti-faşist direniş mevzileri olan mahalleler, fabrikalar hedef gösterildi. Ve sıkıyönetim güçleri ilk olarak Meydan mahallesine saldırdı. Daha önce Meydan mahallesinde yaklaşık 2000 kişinin katıldığı ve halkın coşkuyla izlediği bir korsan miting yapılmıştı. Halkın "Sıkıyönetimin terörüne karşı savaşalım" sloganını mitinge katılanlarla beraber vargücüyle haykırması, sıkıyönetim güçlerini Meydan mahallesine saldırıya geçmeye yöneltti. Muhtarlar başta olmak üzere, yurtsever insanları evlerinden toplayıp götürmeye; sokak ortasında rastladıklarını sorgusuz sualsiz dövmeye, gözaltına almaya başladılar.

Daha sonra Sümer mahallesinde 1000 kişinin katıldığı bir korsan miting yapıldı. Mitingin dağılımı esnasında, miting yerinden 2 km uzaklıkta bir devrimci, polis tarafından katledildi. Aynı gece birkaç karakolun tarandığı haberi duyuldu. Devrimcilerin "Sıkıyönetimin terörüne karşı savaşalım" sloganının boş laftan ibaret olmadığını anlayan oligarşinin kolluk kuvvetleri birkaç gün mahallelere uğrayamadılar.

Sadece mahallelerdeki halk değil, fabrikalardaki işçilere de saldırdı oligarşi. Öldürülen 6 öğretmeni ve çok acemice hazırlanmış bazı "ihbar mektuplarını" bahane ederek Adana Tekel Sigara Fabrikası'ndan işe başladılar. 20 Eylül günü fabrikayı ellerinde "arananların" isim listesi olduğu halde bastılar. 8 işçiyi gözaltına aldılar. Bunun üzerine tüm işçiler makinaları bağlayıp üretimi durdurdular ve direnişe geçtiklerini ilan ettiler. Kısa bir süre sonra 5 işçi serbest bırakıldı, ama diğer 3 işçi "sorguya çekilmek" üzere işkencehaneye götürüldü. Arkadaşlarının serbest bırakılması için Tekel işçileri 4 gün büyük bir kararlılıkla direndiler. Direniş esnasında 30 faşist bir daha gelmemek üzere fabrikadan kovuldu. Adana'nın tüm mahallelerinde halk, direnişteki işçilere yardımcı olmak için seferber oldu; fabrikaya gelip işçileri ziyaret ederek moral verdiler. Diğer fabrikalardaki işçiler, kendi işyerlerinde, Tekel direnişini destekleyen forumlar yaptılar. Gruplar halinde gelip, direnişteki yoldaşlarına omuz omuza olduklarını bildirdiler. Adana'nın büyük caddelerinden birçoğu, lastik yakılarak belirli bir süre trafiğe kapatıldı.

Bu arada oligarşinin sol içerisindeki uzantıları oportünist ve revizyonistler de devrimci mücadele içerisinde kendilerini görememelerinin bir belirtisi olarak kıvırtmaya, direnişe devam edecek güçleri ve niyetleri olmadığını teorik kılıflarla dile getirmeye başladılar. Başını İGD'nin çektiği revizyonist grupçuklar pazar günü direnişin "tatile girmesini", pazartesi tekrar devam etmesini bile önerebildiler. Sonuçta kazanan Tekel işçileri oldu. Sadece Tekel işçileri değil, onları sonuna kadar destekleyen emekçi halk güçleri oldu. Direnişin 4. günü gözaltındaki 3 işçi serbest bırakıldı.

Oligarşi, aynı teslim alma operasyonunu, Sümerbank'ta da denemek istedi. İfade vermek için karakola giden 2 işçiyi gerekçesiz olarak gözaltına aldılar. Sıkıyönetimin anti-faşist direniş mevzilerine yönelik saldırılarını protesto etmek, bu saldırıları Sümerbank özelinde boşa çıkarmak için, gerekçesiz tutuklamaları, gözaltına almaları teşhir etmek ve engellemek için işçiler üretimi sıfıra indirdiler. Bugüne dek faşizme karşı mücadelenin en sıcak cereyan ettiği yerlerden birisi olan Sümerbank işçileri sıkıyönetime boyun eğmeyeceklerini, faşizme teslim olmayacaklarını haykırdılar.

Sıkıyönetim, istediği kadar terörünü artırsın, istediği kadar azgınca saldırsın; emekçi halk güçleri de kararlılıkla direniyorlar bu vahşi teröre karşı. Ve her direnişte emekçi halk şunu öğreniyor: Faşizme, sıkıyönetime teslim olmak, ölüm demektir. O halde bu azgın teröre karşı direnmek gerek. Kararlı ve örgütlü her direniş saflarımızı daha da sıklaştırıyor; faşist güçlerin ise yüreğine korku salıyor.

Ne faşist saldırılar, ne baskı ve terör mücadelemizi durduramayacak.

FATSA, ÜNYE, ÇAMAŞ, ILICA, ESPİYE, KEŞAP'TA "FINDIK", PAZAR'DA "ÇAYDA SÖMÜRÜYE SON" MİTİNGLERİ YAPILDI

Ordu ve Giresun yöresinde fındık üreticileri, hayat pahalılığını, karaborsayı, faşist katliamları ve fındıkta sömürüyü protesto etmek amacıyla bir dizi mitingler düzenlediler. Mitingler öncesi devrimciler yoğun çalışmalarda bulundular; mahalle, köy ve kazalarda üreticilerle birlikte kurulan çalışma komiteleri yörenin dört bucağında üreticilerle 7.500 anket yaptı. Afiş ve özel sayılar dağıtıldı. Anketlerin sonucunda fındık üreticilerinin talepleri doğrultusunda mitingler düzenlenmesi köylülerle ortaklaşa kararlaştırıldı.

Tespit edilen şu talepler, mitinglerde dile getirildi:

* Ürün fiyatı en az 70 TL olmalıdır ve fiyatlar üreticilerce tespit edilmelidir.
* Banka kredileri yoksul üreticilere verilmelidir.
* Gübre ve [illegible] sömürüye son verilmeli, ucuz olarak yoksul köylülere verilmelidir.
* Tefeci-tüccar sömürüsüne son verilmelidir.
* FİSKO-BİRLİK büyük tüccar ve tefecilerin örgütüdür. Küçük üreticiler kendi örgütlerini yaratmalıdır.

Miting öncesi çalışmalarda karaborsacılara, stokçulara karşı mücadele verilerek; ele geçirilen stok edilmiş yağ, margarin, benzin, tüpgaz ve benzeri ihtiyaç maddeleri fatura fiyatlarından halka dağıtıldı. Bu eylemler geniş halk yığınlarının sempati ve desteğini kazandı.

Mitinglere geniş emekçi köylüler coşkuyla katılarak hayat pahalılığını, faşist katliamları protesto ettiler, gerçek kurtuluşun kendi güçlü kollarıyla gerçekleşebileceğini haykırdılar.

9-19 Temmuz arasında gerçekleştirilen, Fatsa'da 7500, Ilıca'da 2000, Ünye'de 1500, Çamaş'ta 2000, Pazar'da 1400, Espiye ve Keşap'ta bini aşkın üreticinin coşkuyla katıldığı mitingler anti-faşist gösteriler şeklinde sürdü. Mitinglerde özellikle köylü kadınların çok yoğun bir şekilde katılımı dikkati çekti.

FATSA'DA BELEDİYE BAŞKANI SEÇİMİ

Hükümetçe iki kez ertelenen Belediye Başkanlığı seçimi 14 Ekim'de yapılacak. Halkın ve Devrimcilerin desteklediği devrimci bağımsız adayın seçilmesinin kesin olduğu Fatsa'da çalışmalar kurulan komiteler ve mahallelerdeki çalışma gruplarınca yoğun bir şekilde sürdürülüyor. Karaborsacılara, vurgunculara karşı bu komitelerce yürütülen mücadele halkın geniş destek ve sempatisini kazanıyor. Düzen partilerinin seçime katılacak adaylarını zorlukla bulabildiği ilçede devrimci Belediye Başkan adayına karşı alçakça saldırılara giriyorlar. Son olarak silahlı faşist saldırıyla başkan adayı yaralandı. Ama bütün bunlar halkın mücadelesini engelleyemeyecek. Fatsa Belediye seçimleri; emekçi halk güçlerince, halkın yönetimde söz ve karar sahibi olacağı, kendi iktidarını kurma doğrultusunda bir platform olarak kavranmakta ve faşizme karşı direniş mücadelesinin güçlenmesinde önemli bir mevzi olarak görülmektedir.

HALKEVLERİ ÜZERİNDEKİ FAŞİST BASKILARA SON

Sıkıyönetim paşaları Halkevleri örgütlülüğünü dağıtmak için Şubeleri kapatmakta, yöneticilerini tutuklamaktadır. Ankara'da Devrimcilerin yönetiminde bulunduğu birçok Halkevi halkın yağ-tüp, vb. ihtiyaçlarını karşıladığı için(!) kapatılmıştır. Sıkıyönetim yaptığı açıklamalarla Devrimci Halkevcileri tehdit etmeye kalkışmaktadır. Bu tür baskılarının bir nedeni 17-18 Kasım tarihleri arasında yapılacak olan Halkevleri Genel Kurulunu etkilemektir. Sıkıyönetim, baskı ve tehditle, genel kuruldan istediği gibi bir yönetim çıkmasını amaçlamaktadır. Böylece devrimci Halkevcilerin tasfiye edileceği bir ortam yaratılmak istenmektedir. Ama boşuna, devrimci halkevcileri, herşeye rağmen halkın çıkarları yönünde mücadeleye devam edecekleridir.

Devrimci Halkevcileri Görev Başına!

DÜVERTEPE

Anti-faşist, anti-emperyalist yapıya sahip olan köyümüzde şu an öğretmenlik yapan üç faşist köyün Devrimci yapısından korkmuşlardır. Geldikleri günden beri tayinlerini istemişler, çıkmamıştır. Köyde Devrimci Yol'un yazılama yapmasından iki gün sonra kendi oturdukları evin tuvaletine gece yarısında dinamit atarak bildikleri devrimcilerin isimlerini jandarma çavuşuna vermişlerdir. Köy gençliğine hınç besleyen faşist çavuş kendi de bazı arkadaşların isimlerini yazarak gözaltına almış. Sındırgı karakoluna götürülen arkadaşlar zor koşullar altında bekletilmiştir. Olaydan sonra köy gençliği ve emekçi halk, halk düşmanı faşist öğretmenlere karşı daha etkili tavır takınmış, onların nasıl bir zihniyete sahip olduğunu anlamışlardır.

Balıkesir - Düvertepe'den devrimciler

19 EYLÜL İŞ BIRAKMA EYLEMİ DEVRİMCİLERİN ÖNDERLİĞİNDE BAŞARIYLA GERÇEKLEŞTİ

19 Eylül günü, Türkiye'nin dörtbir yanında yüzbini aşkın mühendis, mimar, teknik eleman, memur, işçi; sömürü, baskı ve zulüm uygulamalarına karşı "İŞ BIRAKMA" eylemini gerçekleştirdiler. Çalışanların "Toplu sözleşmeli, grevli sendikal haklar" elde etme, faşizme karşı direnişi yükseltme mücadelesinde önemli bir olay olan 19 Eylül eylemi, sıkıyönetim koşullarında böylesi direnişlerin yapılamayacağını öne süren reformist ve revizyonistlere de güçlü bir cevap oldu.

TİKP'li hainler "sıkıyönetimle karşı karşıya gelinecek", "sahte solculuk" yaygaralarıyla; yaptıkları eylem bozgunculuğuyla halk düşmanı saflarda yerlerini aldılar. TKP'li hainler genelde eylemi pasifize etmek için her türlü çabayı harcarlarken, onların Başbakanlık önündeki eylemi önleme çabalarına KSD'lilerde ortak oldu. Ne var ki, devrimci memur ve mühendisler kararlı tutumlarıyla, çalışanların hakh taleplerini doğru kavrayıp getirdikleri doğru önerileriyle en ön saflarda, revizyonistlere ve reformistlere karşı yılmadan mücadele ederek onbinlerin eylemini başarılı kıldılar.

Ülkenin her köşesinde başarıyla gerçekleştirilen eylem onbinlerin işi bırakması, işyerlerinde forumlar yapması, bazı şehirlerdeki izinsiz gösteriler, dağıtılan Devrimci Yol özel sayıları, bildirilerle, asılan duvar gazeteleri ve talepleri içeren dilekçelerin postalanmasıyla noktalandı.

Ankara'da binlerce kişi Başbakanlık önünde toplanarak baskı, zulüm, sömürü, yokluk, pahalılığı protesto ettiler ve talepleri içeren onbinlerce dilekçeyi ilgililere ilettiler. 19 Eylül direnişi, mühendis, memur, teknik elemanların mücadelesinin ancak tüm çalışanların omuz omuza, devrimcilerin önderliğinde başarıya ulaşabileceğini bir kez daha kanıtladı. Ve şimdi, daha zor, daha güçlü direnişler için ileri!

OLİGARŞİNİN VE TİKP'DEN KSD'SİNE TÜM OPORTÜNİSTLERİN ÇABALARI BOŞA ÇIKTI

3500 Maden işçisi daha Yeraltı Maden İş saflarına katıldı

Karadeniz Bakır İşletmelerinde ve Divriği Demir İşletmelerinde çalışan maden işçileri Genel Kurullarında aldıkları kararlarla YERALTI MADEN-İŞ'e katıldılar.

Gerek Murgul/Çakmakkaya'da gerek Divriği'de yapılan Genel Kurullarda iki önemli nokta açıklıkla görülüyordu: 1. Valiler, kaymakamlar, jandarma ve polis teşkilatları, Türk-İş yönetimleri ve Müessese Yönetimleri maden işçilerinin devrimci sendikal örgütlülüğünü engelleme yönünde ellerinden geleni ardlarına bırakmıyorlardı. Artvin Valiliği yolları kesiyor, aramalara giriyor, sivil ve resmi polis ekipleri işletmelere yerleştiriliyor ve olay olacağı, kan döküleceği yaygınlaştırılarak işçilerin kararlılığını kırmaya, bozmaya çalışıyorlardı. Divriği'de sarı sendika yönetimleri kaymakamlıkla kongre üzerine protokoller imzalıyor, Sivas'tan gelen binbaşı gece düzenlenen toplantıda "ne pahasına olursa olsun Yeraltı Maden-İş'e katılma engellenecektir" diyerek tam 14 saat bir bardak su içmeden kongre salonunu terketmeyen işçilerin kararlılığını kıramayarak haykırıyordu; "Bu işçiler nasıl böyle örgütlenmiş, salonu niye terkettiremiyoruz", "İşçileri dipçikle dağıtırım". Genel Müdür yardımcısı düzenlediği toplantıda Genel Müdürlüğün Yeraltı Maden-İş'in işyerine girmesine karşı olduğunu ve gerekenin yapılması emrini getiriyordu. İki MİT yetkilisi "Cevher-İş burada bitti, Yeraltı Maden-İş aldı götürüyor. Sizler birşeyler yapmalısınız" diyerek Müessese yetkililerini zorluyordu.

Bütün bunlar geçilen günlerin yaşanan ve oligarşinin saldırganlığını gösteren özetler. Atılan adımlar oligarşiyi ürkütüyor, korkutuyor ve onun için saldırıyordu. Ama korkanlar ve ürkenler sadece onlar değildi. KSD'den HK'ya, TİKP'e kadar kendilerine solcu diyenlerin eylemleri de oligarşiden hiç de aşağı kalmıyordu.

2. HK'nın birbirini tutmayan açıklamaları faşistler tarafından dağıtılıyor, faşist ve gerici güçler "Yakında iktidarla birlikte sendika yönetimi de değişecek. Fakat Yeraltı Maden-İş'e katılırsa artık yönetimi ele geçiremeyiz, bu nedenle buna muhalefet etmeliyiz..." diyerek HK'nın yanında yeralıyordu. Yeraltı Maden-İş Sendikasını, DİSK ile aynı gören ve sendika ağalığı ile suçlayan DSM'nin işçilerin tepesine yıllardır çöreklendikleri yerleri kaybetmemek için saldıran sarı sendikacılarla birlikte hareketini işçiler önce yadırgıyor, sonra tepkiyle doğal karşılıyordu. Öte yandan TİKP Divriği'de faşistlere kongre salonunda slogan attırıyor, kongrenin tüm oligarşi güçlerinin baskı ve tehdidi altında yürütülmesini görmezden gelip kitlelerin sarı, faşist güçlere karşı ayaklanışını baskı olarak niteliyordu. Yine TİKP'li hainler, işçilerin kararlı mücadelesini kıramayan faşist, gerici güçler geri çekilip kaçarken "Kongre kanunsuzdur, iptal ettirilmelidir" yaygaraları ile Ankara'lara kadar gelip çalmadık kapı bırakmıyorlardı. Hele hele DİSK bünyesinde bulunan Dev Maden-Sen'in DİVRİĞİ örgütlenmesinde Yeraltı Maden-İş'le karşı karşıya gelişi ve yenilgisi sonucu Türk-İş saflarında yeralması beklenen bir gelişme oluyordu. KSD adına koşturan bu Dev Maden-Sen yönetiminin bir kesimi kendi yandaşlarından tarafsız kalanlara bile tahammül edemiyordu.

Tüm bu kesimlerin ortak söyledikleri sözcük şu: "Eğer Yeraltı Maden-İş kazanırsa, biz siyaset olarak yok oluruz. Bu nedenle ne pahasına olursa olsun bu katılmayı engellemeliyiz". Bu mantık sonucu HK, DK, TİKP, KSD kendi grupçuklarının varlıklarını sürdürebilme uğruna, oligarşiyle kucak kucağa olabiliyor, faşistlerle, gericilerle ilişkilere girebiliyor, küçük hesaplarla kitlelerin gözü önünde sürekli açığa çıkıyorlar. Ama yaptıkları yanlarına kalmıyor, hakettikleri cevabı kitleler anında veriyor.

BURDUR HALKI FAŞİSTLERE GEREKEN CEVABI VERDİ! BURDUR HALKINA FAŞİST TERÖR SÖKMEDİ!

Burdur'da Devrimci Hareket hızla gelişiyor ve faşist tertip ve oyunları boşa çıkartıyor. Son günlerde MHP'nin seçim çalışmaları için Burdur'a yığdığı faşistler halk üzerinde baskı kurmaya, kitleleri yıldırmaya çalıştılar. Fakat halkla omuz omuza olan devrimcilerin kararlı mücadelesi sonucu derslerini alıp çekip gittiler.

Türkeş'in 22 Eylül mitinginden önce saldırılarını artıran faşistler her seferinde gerekli cevabı aldılar. 22 Eylül günü sabahtan itibaren Burdur'luları tahrik ve tehdit eden faşistler Halk-Der ve TÖB-DER civarında halka sataşmaya kalkıştılar. Daha sonra faşizmi lanetleyen halka saldırmaya kalkan faşistler halkın sert tepkisiyle karşılaştılar. Taş, sopa ve silahla karşılık gören faşistler saldırdıklarına pişman oldular.

Faşist terör sökmedi, sökmeyecek!

Burdur'da faşizme karşı mücadele Devrimci Yol'da yükselerek sürecek!

Burdur'dan
Devrimci Yol'cular

●

KIRKLARELİ'DE DEVRİMCİ MÜCADELE YÜKSELİYOR!

Kırklareli ve çevresinde faşist saldırılar yoğunlaşırken devrimcilerin kararlı mücadelesi de yükseliyor. Pınarhisar'da bir köy düğününde faşistler halka saldırmaya kalktılar. Düğün halkının faşist saldırıya karşılık vermesiyle çıkan çatışmada çok sayıda faşist yaralandı ve köyden kaçmak zorunda kaldılar. Kaçamayıp köy kahvesine sığınanları yetişen jandarma kurtardı. Bir süre sonra bu tokadın intikamını almak üzere civardan takviye alarak tekrar saldıran faşistler geldikleri gibi kaçmak zorunda kaldılar.

Lüleburgaz'ın bir köyüne aynı şekilde saldıran faşistlere de burada yaralılarını hastaneye taşımak düştü. Lüleburgaz'ın bir başka köyünde DEV-GENÇ önderliğinde kurulan komitece 30 yoksul çocuk düzenlenen bir törenle sünnet edildi. Sünnet düğünü bir halk gecesi şeklinde sürdü. DEV-GENÇ korosunun söylediği marşlar, ağıtlar, köy gençlerinin oynadığı yöresel oyunlar coşkuyla izlendi.

Kırklareli'den
Devrimci Yol'cular

Yaşasın Tarsus direnişimiz!

Geçtiğimiz günlerde yiğit Tarsus halkı; gerici faşist bir saldırıyı daha püskürttü. Faşizmin emekçi halkı daha kolay teslim almaya yönelik Alevi-Sünni, Türk-Kürt, Arap-Türk çatışması çıkarmak şeklindeki oyunları birkez de Tarsus'da boşa çıktı. Anladıkları dilden cevaplarını emekçi halkımızdan aldılar.

Faşizmin sivil güçleri mahallelerden, işyerlerinden tecrit edilerek atılmaya, faşist işgaller bir bir kırılmaya başlandı. Ve direnişler faşizme karşı bir nitelik almaya doğru yöneldikçe, MHP'li faşistlerin yerini alan resmi faşist güçler doldurmaya başladı.

Nitekim Tarsus'da son günlerde sivil-resmi faşist güçler terör estirmeye, emekçi halkların Devrimci Yolda yükselen mücadelesini bastırmaya yönelik kahve, mahalle baskınları düzenlemeye başladılar.

Tarsus'da son olaylar Eskiömerli mahallesinde emekçilerin oturduğu bir kahvenin faşistler tarafından taranmasından sonra başladı. Kahve taranmadan önce polis, kahvede arama yapmış, böylece faşistlerin güven içinde saldırabilecekleri bir ortam yaratmışlardı.

Kahvenin taranması sırasında 4 kişi yaralandı. Daha sonra ağır yaralılardan VELİ arkadaş öldü. Ölen arkadaşın cenaze törenini yapmak ve bu faşist saldırıyı protesto etmek için DEVRİMCİ YOL pankartının arkasında büyük bir kitle halinde toplanılarak katliam lanetlendi. Bunun üzerine polis emekçi halka ateş açtı. Halk güçlerinin de kendilerini savunmaları sonucu doğan çatışma sırasında, polis, arabasını bırakarak kaçmak zorunda kaldı. Polisin arabası halk tarafından yakıldı. Ve halk; "Halka kalkan faşist eller kırılır", "Faşist polislerden hesap soracağız" diyerek devrimci sloganları gür bir şekilde haykırdılar.

Daha sonra barikatlar kurularak, gece-gündüz nöbetler tutularak mahallenin güvenliği devrimci halk güçlerince sağlandı. Binlerce kişi anti-faşist bir törenle, faşistlerin katlettiği VELİ arkadaşı toprağa verdi.

Faşist teröre karşı direniş Tarsus'un diğer mahallelerinde de yansıdı. Emniyet arabasının kurşunlanması gerekçesiyle, sivil-resmi faşist güçler MUSALLA mahallesine saldırdılar. Yaklaşık bir saat süren çatışma sonucu devrimcilerden ve emekçi halktan cevaplarını aldılar. Savunmasız bir çobanı yaralayıp, 15-20 kişiyi gözaltına alarak kaçtılar. Bu arada polislerden de yaralananlar olduğu görüldü.

Saldırdıkları her mahallede hakettikleri cevabı alan faşistler, karanlıktan da yararlanarak HATAY mahallesine saldırdılar. Burada da gerekli cevabı alarak kaçmaya başladılar. Bu arada kaçarken iki kişiyi ağır şekilde yaraladılar. Daha sonra ağır yaralılardan 14 yaşındaki FERAY bacı öldü.

Bunun üzerine emekçi halk güçleri Ankara-Adana karayolunu sabaha kadar keserek olayı protesto ettiler. Sabah polis karakolunun halk güçlerince basılıp kurşunlandığı öğrenildi. Ertesi gün FERAY bacının cenazesi 2000 kişilik bir kitleyle devrimci sloganların haykırıldığı anti-faşist bir gösteriyle kaldırıldı.

Tarsus'da faşizme karşı direniş bitmedi. Yeni görevlerle, yeni boyutlarıyla sürecek. Ve zafer ergeç, Devrimci Yolda yılmadan sayaşan, direnen emekçi halkımızın olacak.

KAHROLSUN FAŞİZM YAŞASIN MÜCADELEMİZ

HAYRİ ÖZŞEN

Emperyalizme, faşizme karşı mücadelede kararlılıkla yeralan Hayri Özşen, faşist katillerce İnegöl'de şehit edildi. O, İnegöl'de emekçi halklarımızın can düşmanı faşistlere karşı yılmadan mücadele verdi. Yaşamı onurumuz, mücadelesi Devrimci Yolumuzu aydınlatan bir meşale olacak.

HAYRİLERİN KANI YERDE KALMADI, KALMAYACAK!

KAHROLSUN FAŞİZM, YAŞASIN MÜCADELEMİZ!

İSMAİL ERGİN

Devrimci Hareketin gün geçtikçe geliştiği Keşan'ın Paşayiğit köyünde 2 Eylül'de düğüne katılan halka saldıran faşistler, devrimci İsmail Ergin kardeşimizi katlettiler. İsmail'in katili faşist, halktan hakettiği cevabı aldı, yaralı bir şekilde hastaneye kaldırıldı. İsmail'in cenazesi köy halkınca düzenlenen törenle toprağa verildi. Tören boyunca faşizm, faşist terör ve cinayet şebekeleri lanetlendi. İsmailin kanının yerde kalmayacağı, halka kalkan ellerin kırılacağı haykırıldı.

NEDİM ÇENELİ

Akhisar Halk Kültür Derneği (AK-DER) Yönetim Kurulu üyesi yiğit Nedim Çeneli kardeşimiz 24 Eylül'de Halkevi'nden çıktığı sırada, Sırtköy muhtarı faşist Salih Pehlivan tarafından yaylım ateşiyle öldürüldü. Kaçmaya kalkışan faşist katil, Nedim'in mücadele arkadaşlarından oracıkta hakettiği cevabı aldı, Nedim Yoldaşın kanı yerde kalmadı.

NEDİM FAŞİZME KARŞI SAVAŞIMIZDA YAŞIYOR, YAŞAYACAK!

NEDİM YOLDAŞ SİLAHIN YERDE KALMADI, KALMAYACAK!

●

Avukat EMİN EREN

Devrimci Yolumuzda halkının yanında mücadele veren Tekirdağ barosu avukatlarından Emin Eren faşist katillerce 11 Temmuz günü alçakça katletildi. Emin yoldaşın cenazesi kalabalık halk topluluğunun katıldığı bir törenle kaldırıldı. Tören sırasında Devrimci Yol imzalı pankartları indirmeye kalkan polisler, halkın kararlı direnişi sonucu bu girişimlerinden vazgeçtiler. Törenden sonra da Tekirdağ sokaklarında anti-faşist korsan gösteriler geç saatlere kadar devam etti. Faşistlere ait iki otomobil ile bir kahvenin tahrip edildiği öğrenildi.

●

AHMET ERİKLİ

Ahmet Erikli ölümünün 2. yılında anıldı. 30 Ağustos 1977'de Edirne'de faşistlerce öldürülen Ahmet Erikli düzenlenen çeşitli anti-faşist gösterilerle anıldı. Ahmet'in öldürüldüğü Kaleiçi semtinde gerçekleştirilen korsan mitingle başlayan gösteriler, şehrin değişik semlerinde sürdürüldü. İstanbul ve Kapıkule yolları trafiğe engellenirken; devrimcilerce Londra asfaltı, Belediye önü ve 7 ayrı yerde "Faşist katillerden Ahmet'in hesabı sorulacak" yazılı pankartlar asıldı. Ahmet'in devrimci mücadelesini anlatan duvar gazeteleri her yere asıldı. Faşist cinayet şebekelerinin üslendiği bir ev tahrip edildi.

Ahmet'in mezarı başında yapılan tören, içilen devrim andı ile son buldu. 30 Ağustos faşistlerin yüreğine korku salan bir gün oldu.

TAYLAN ÖZGÜR

23 Eylül 1969 günü İstanbul'da polis kurşunlarıyla kahpece öldürüldü. O, ABD emperyalizmine karşı en ön saflarda yiğitçe dövüşen DEV-GENÇ militanıydı. Ölümünün 10. yıldönümünde anısı mücadelemizde yaşıyor, yaşayacak!

YAKTIĞIN MEŞALE SÖNMEYECEK!

KAHROLSUN ABD EMPERYALİZMİ!

●

MAHİR ÇAKIROĞLU

Hopa'da 6 Eylül günü MHP İlçe Başkanının oğlu tarafından öldürüldü. Yiğit Mahir'in kanı yerde kalmayacak. Faşist katillerden hesap sorulacak.

SEÇİMLERDE DEVRİMCİ TAVIR ve BOYKOT

KISMİ Senato seçimlerinin yaklaşmasıyla birlikte seçimlerde devrimci tavır sorunu üzerine olan tartışmalar yoğunlaştı. Özellikle, Devrimci Yol (ve diğer bazı gruplar) tarafından önerilen BOYKOT konusunda yoğun bir tartışma sürdürülüyor. Seçimlere katılma kararı alan bir kısım "sol parti" ve birkaç yerde bağımsız aday çıkaran bazı grupların hepsi, hemen hemen aynı kelimelerle ve aynı gerekçelerle Boykot siyasetini eleştiriyorlar. TİP'ten TSİP'ten KSD'ye, TKP'den TİKP'ye kadar bütün Boykot aleyhtarları, böylece aralarındaki ortak siyasi temeli çarpıcı bir tarzda sergiliyorlar. (Ama Boykot'a karşı böyle ortak bir siyasi temelde birleşebilenler, sadece burjuva uşakçılığını meslek edinen birkaç revizyonist gruptan –ve onların KSD gibi yeni yetme yamaklarından– da ibaret değildir. Ecevit, onun Cumhuriyet'teki çömezi U.Mumcu, Hürriyet, vb.'lerinin katılmasıyla bunlar ilginç bir çok sesli koro haline gelmektedir).

Boykot aleyhtarlarının hepsi, Boykota karşı hemen hemen kelimesi kelimesine aynı gerekçelerle itiraz etmektedirler. *"Bugün, devrimci bir durum bulunmadığı için zamansızdır; sol bir tavırdır; kitleleri politika dışına atmaktır; faşizme hizmettir; ihanettir; ajanlıktır, vb."* Bütün revizyonist-oportünist grupların böyle bir siyasi temelde birleşebilmelerinin arkasında da, zorunlu olarak güçlü bir *ortak ideolojik temel* yeralmaktadır.

Seçimler karşısında devrimci tavır nasıl belirlenmelidir? 1979 Kısmi Senato ve Milletvekili Ara Seçimlerinin Boykotu'na yöneltilen eleştiriler geçerli midir? Bu soruların karşılıkları üzerinde kısaca dururken, Boykot'a karşı ileri sürülen itirazların açığa çıkardığı bu ortak ideolojik temeli de görmek mümkündür.

1. Boykot'a *"zamansız"* olduğu, *"sağ güçlerin - faşistlerin işine yarayacağı"*, vb. gerekçelerle itiraz eden tüm oportünist gruplar, teorik dayanak olarak *"bugün ülkemizde bir devrimci durumun bulunmadığı"* görüşünü ileri sürmektedirler. Onlar *"eğer kitleler burjuva parlamentosunu tümüyle reddederek ayaklanmaya hazır hale gelmemişse parlamento seçimlerinin Boykot edilemeyeceğini"* ileri sürmektedirler. Bu görüşlerini desteklemek için de Lenin'in özellikle İngiliz ve Alman "sol"ları için (ünlü *"Sol" Komünizm* isimli eserinde) ortaya koyduğu görüş ve eleştirileri kaynak göstermektedirler.

Sorunun öncelikle yöntem açısından bu şekilde ele alınamayacağını ortaya koymak gereklidir. *Marksizm karşılaşılacak sorunlar hakkında hangi durumlarda ne şekilde hareket edilebileceğini gösteren bir reçete olarak görülemez.* Örneğin seçim ve boykot konularını ele alalım. Marksizm-Leninizm'de, seçimler konusunda hangi durumlarda ne şekilde hareket edileceğini gösteren davranış formülleri aramaya kalkmak büyük ustaların bu konulardaki çözümlemelerini birer *"reçete"*, kitaplarını da birer *"reçete kitabı"* olarak görmek marksizmin en temel özelliklerini kökünden yoketmek demektir. Eğer Marksizm bu şekilde bir dogmalar yığını olarak görülebilseydi, onu *uygulamak* da kitaba bakılarak, orada yazılan şeylerin tekrarlanmasından ve yapılmasından ibaret birşey olarak son derece basit bir "uygulama" sorunu haline gelirdi. Lenin, *"ezbercilikle Marksizmin öğrenilemeyeceğini"* söylerken, herşeyden önce Marksizmin böyle bir saçmalığa indirgenemeyeceğini ortaya koyuyordu.

Bununla, elbetteki Marksizmin burjuva parlamentarizmi ve parlamento seçimleri konusunda hiçbir *temel ilke* ihtiva etmediğini ileri sürmüyoruz. Marksist ustalar bu kurumların özünü açıklıkla ortaya koymuşlardır. Ve bu kurumlar karşısında Marksist tavrın *özünü* ortaya koymuşlardır. Bunları burada tekrar etmek gereksizdir. Gene marksist ustalar, mücadele anlayışı ilkeleri açısından bu kurumlara katılmayı *ilke olarak* reddeden anlayışların yanlışlığını da ortaya koymuşlardır. Hangi durumlarda seçimlere katılınabilir, hangi durumlarda boykot yapılabilir? Bu noktadan itibaren, yani bu kurumlar karşısındaki *davranış biçimlerine* ilişkin olarak ise, sorun bütünüyle *somut koşulların somut tahlili* temel ilkesi ışığında, *Marksizmin yaratıcı bir anlayışla uygulanmasına* ilişkin bir sorun haline gelmektedir. Burada artık, bu konulardaki örneğin Lenin'in Rusya, İngiltere, İtalya, Almanya gibi ülkeler için o tarihi koşulları inceleyerek ortaya koyduğu çözümlemelerin, önerilerin, bugünün Türkiye'sindeki Senato Seçimleri konusunda uygulanmaya kalkılması sözkonusu olamaz. Yani örneğin, Lenin'in İngiliz ve Alman "sol"ları ile olan tartışmalarında *"bir genel ayaklanma koşulları bulunmadığından, parlamenter mücadele yollarının reddedilmemesi gerektiği"* şeklindeki çözümlemelerinden kalkılarak, *"Türkiye'de Lenin'in incelediği duruma benzer bir durum varsa seçimlere katılmak gerek, hayır bir genel ayaklanma için gerekli gördüğü koşullar varsa o zaman Boykot yapılabilir"* şeklinde bir tutum teorik olarak tamamen saçma bir şeydir.

Eğer gerçekten böyle bir şey geçerli olsaydı, gene Lenin'in İngiliz komünistleri için, *"henüz emekçi kitleler açısından bir umut olarak görülmesi nedeniyle İngiliz İşçi Partisinin desteklenmesi"* önerisinden kalkılarak Türkiye'de de *"CHP'nin desteklenmesinin doğru olduğu"* sonucunu çıkarmak da mümkün olabilirdi.

İşte bizim oportünistlerimizin yaptığı da bütünüyle bundan ibarettir. Bu anlayışın ya da yöntemsel çarpıtmanın varıp dayandığı yer ise ayaklanma koşullarının hazır olacağı bir döneme kadar barışçıl ve parlamentarist mücadele yöntemlerini temel alan bir revizyonist çizgidir. Bütün Boykot aleyhtarı grupları aynı siyasi tavırda birleştiren ortaki deolojik temel budur.

2. Oportünist gruplar Boykot tavrımızı eleştirirken birçok yerde, bizim *ilke olarak* seçimlere katılmayı reddettiğimiz iddiasından hareketle, Lenin'in *"Sol" Komünizm* kitabından aktarmalara başvuruyorlar. Bu soytarılıktan başka birşey değildir. Biz, bizim gibi sömürge, yarı sömürge bir ülkede, devrimin uzun süreli bir silahlı mücadele yolundan geçerek gerçekleşebileceği bir ülkede, barışçıl mücadele yöntemlerinin (ve bunun bir biçimi olan parlamenter mücadelenin) temel alınamayacağını ama bu yöntemlerin de reddedilemeyeceğini söylüyoruz. Devrimci Mücadelenin genel gelişimine bağlı olarak belirli koşullar altında seçimlere katılmak, bağımsız adaylar çıkarmak veya bir partiyi (veya partiler blokunu) desteklemek mümkün olabilir. Hangi koşullarda hangi tutumun doğru olabileceği ise bütünüyle Devrimci Mücadelenin genel gelişimi içinde belirlenilen somut siyasal görevlere bağlıdır. (Yoksa bindokuzyüz bilmem kaçta İngiltere'de veya Rusya'da Lenin'in boykot için aradığı koşulların varolup olmamasına göre değil). Bugün de, kısmi senato seçimlerini boykot tavrını, etraflıca açıkladığımız somut tahlil ve tespitlere dayandırılarak belirliyoruz. *"Seçimlerin, sıkıyönetimin faşist baskı politikalarına karşı direnişin yaygınlaştırılması ve halkın kendi iktidar alternatifinin ortaya konulması noktasından ele alınması gerektiğini"* söylüyor, bu siyasal görevlere en uygun seçim taktiğinin bugünkü koşullarda BOYKOT tavrı olduğunu belirliyoruz.

Buna karşılık bütün Boykot aleyhtarları ise, bir devrimci durumun veya ayaklanma koşullarının bulunmaması nedeniyle Boykotu *"zamansız"* olmakla suçlarken, ayaklanma için gerekli bir devrimci durumun oluşmasına kadar barışçı-parlamentarist mücadele biçimlerini temel alan bir anlayışa dayanmaktadırlar. Bu, ülkemiz açısından katıksız bir revizyonizmi temsil eder. Bu anlayışın pratikte ulaştığı nokta ise bugünün siyasi görevlerini, faşist baskı politikalarına karşı mücadeleyi ikinci plana atmaktan başka birşey değildir.

Bu görüşü savunanlar içinde, KSD gibi, diğerleriyle bütünüyle aynı görüşleri savunmakla birlikte, diğerlerini parlamentarist olmakla suçlayanlar vardır. Bu, onların kendilerinin bu tescilli revizyonistlerle olan *aynılığını* örtme amacıyla girişilen faydasız bir gayretkeşlikten başka hiçbirşey değildir. Aralarındaki en temel farklılık, ilerde ayaklanma koşullarının ya da devrimci durumun olgunlaşması halinde örneğin TSİP'lilerin parlamenter ve barışçıl yolları terketmeyecek olmalarına karşılık kendilerinin ayaklanmaya başvuracaklarını iddia etmelerinden ibarettir. Bugünün siyasal görevleri karşısındaki konumları ise bütünüyle aynıdır.

3. Boykot tavrını, kitlelerin politikadan uzaklaştırılması olarak değerlendiren şaşkınlar da görülmektedir. Bunu birçok oportünist grup ileri sürüyor. TİP sözcüsü de TRT'deki bir demecinde *"Boykotun kitleleri politikadan uzaklaştırma amacına yönelik olduğunu ve faşizme hizmet etmek olduğunu"* söylüyordu. Bazıları da kitlelerin seçimlere katılmama eğilimi içinde olmalarını, sandığa gitmemelerini *"politika dışında kalmak"*(!), *"faşizme hizmet"*(!) olarak değerlendiren müthiş tahliller yapıyorlardı.

Kitlelerin parlamentodan ve mevcut düzen partilerinden umudu kesmiş olmalarını böyle çok tehlikeli –hem de faşizme hizmet anlamına gelen– bir "apolitikleşme" olarak görenler için, her halde en mühim devrimci görev(!) parlamentodan umudun kesen kitlelerin *yeniden parlamentoya umut bağlamalarını sağlama, ve böylece onları yeniden politika içine çekme*(!) görevi olmaktadır.

Buna karşılık bugün toplumun bütün alanlarında yaşanan buhran, hergün daha çok sayıdaki emekçi kitlelerin mevcut düzene ve onun bütün kurumlarına (partilerine, parlamentosuna, polisine, devletine, vs.) olan tepkilerinin yükselmesine ve onlardan umutlarını kesmelerine yolaçmaktadır. Kitlelerin kendiliğinden devrimci bir alternatif göremememeleri bu tepkilerin olumsuzlanmasına neden olamaz. Onların doğru ve gerçek bir devrimci bilince ulaşmaları bu tepkilere sahip çıkmakla, onları mücadele içinde örgütlemekle ve Devrimci bir önderlik altında yönlendirmekle mümkün olabilir.

Bunun tersine, bu *"küskünler ordusunu"* parlamento ile ve düzenin diğer kurumları ile *barıştırmaya* çalışmak ancak ve ancak burjuvazinin işidir ki bizim boykot aleyhtarlarımız şimdi bu "devrimci" görevlerini(!) Ecevit'le, U.Mumcu ile, Hürriyet ve benzerleri ile birlikte yerine getirmeye çalışmaktadırlar.

Her önemli siyasal olay karşısında belirli gruplar tarafından ortaya konulan siyasal tavırlar bu grupların sınıfsal muhtevasını bütün ideolojik dayanaklarıyla birlikte zorunlu olarak açığa çıkarır.

Bu olay da gerçekleşen şey de bundan ibarettir.

Sahibi Sorumlu Müdürü: Ayet ERAY ● Yönetim Yeri: İhsan Sungu Sok. No: 12 Kültür Mah. Balçova - İZMİR ● Baskı Yeri: Acargil Matbaası - İzmir